

Otto acrobaat

Marjke Umans en Tineke Van Hemeldonck

Otto acrobaat

Hij maakt salto's als geen ander.
 Duikt, tuimelt, zoeft in en op het water.
 Op een dag staat er zomaar een groepje mensen.
 In Antarctica, speciaal voor Otto.
 Otto heeft publiek!
 Maar wanneer een directeur van het circus hem ziet,
 wordt zijn leven overhoop gehaald ...

BIB-BOX

bingel

Haal meer uit dit boek!
 Ga snel naar bingel.be.

www.vanin.be

VAN IN

© Schiedamschen 2007

BIB-BOX

ook op [bingel](http://bingel.be)

1. Daar is Otto

Otto veert uit de buik van mama.
Hij tuimelt in het water.
Duikt.
Maakt een salto.
En zoeft naar boven.
Daar begroet hij zijn mama.
Neus tegen neus.
Snoet tegen snoet.

'Mijn Otto', lacht mama fier. 'Welkom, dit is
de Zuidpool!'
Otto zwaait met zijn staart.
Heen en weer.
'Dag, mama!' lacht hij.
Dan ploft hij weer het water in.
Dol zwemt hij verder.
'Wauw mama! Wat is het hier mooi. Alles is
wit.'
Mama lacht.
Otto zwemt.
Hij proeft en ruikt het water.

2. De jacht

'Lieve Otto, vandaag leer ik je vissen', zegt
mama.

'Moet ik dat leren?' vraagt Otto. 'Mamaaaaaa,
dat kan ik toch al!'

Snel duikt Otto naar een vis.

Een vis met acht poten.

Hij speelt met de poten.

Slaat er tegen en ... hop!

De vis vliegt door de lucht.

Otto duikt hem achterna.

Opent zijn muil.

En oh!

De vis spuit een blauwe straal door de lucht.

Net een fontein.

De snoet van Otto is blauw.

Haha.

Otto maakt een sprong van plezier.

Neemt water in zijn muil.

En spuit.

Zo hoog als hij kan.

Otto draait in het water.

Springt hoger dan hoog.

Duikt dieper dan diep.

Otto is een acrobaat!

3. Coole Otto

Otto jaagt niet.

Otto speelt.

'Otto', zegt mama streng. 'Jagen, liefje!'

Otto lacht.

Als een speedboot schiet hij over het water.

Recht achter een school vissen aan.

Dan staat hij plots oog in oog met een walvis.

Groot en zwaar.

De school vissen zwemt sneller dan snel.

Iedereen op de Zuidpool is bang voor de walvis.

Iedereen?

Nee, Otto niet!

Otto springt.

In boogjes. Op en neer.

Boven en onder water.

De walvis volgt Otto. Opent zijn muil.

Hapt.

En weg is Otto!

Haha, hij is te snel.

De walvis geeft niet op.

Hij zwemt achter Otto aan.

Tot aan de troep zeehonden.

4. Paniek!

Iedereen zwemt weg.

Zo snel als het kan.

'Pas op, de walvis!' zegt de ene.

'Laat je niet vangen', zegt een andere.

'Opge-paaaaast! Walvis achter je', roept
mama.

Iedereen roept door elkaar.

Bang.

De walvis is groot.

En dol op zeehond.

Iedereen zwemt weg.

Iedereen, behalve Otto.

Otto daagt uit.

Hij springt.

Vlak voor de neus van de walvis.

De walvis hapt, en hapt en hapt.

Otto maakt een salto, en nog een en nog een.

Hoog boven de neus van de walvis.

De walvis wordt boos.
Het lukt niet om Otto te vangen.
Otto lacht.
'Je kunt me toch niet pakken', plaagt hij.

En zo is het.
De walvis wordt moe.
Te moe.
Sip zwenkt hij weg.
Otto is echt te snel voor hem.
Te vinnig.
Te slim.

5. Acrobaat

Otto is een deugniet.
Heeft pret met iedereen.
Hij probeert de zeevogels te raken in de lucht.
Zomaar, met zijn staart.
Samen met de pinguïns glijdt hij op zijn buik.
Ze waggelen.
Spelen tikkerje ...
De pinguïns zijn aardig om mee te spelen.
Erg grappig ook.
Het gebeurt wel eens dat Otto verstoppertje speelt.
Met het zeeluipaard.
Otto zorgt dat hij nooit gezien wordt.
Veel te gevaarlijk.
Slimme Otto!
Otto is niet zoals de anderen.
Otto is anders.
Kan hoger springen.
Beter salto's maken.
Zwaaien met zijn vinnen ...
Otto is een échte acrobaat.

6. Publiek

Al snel heeft iedereen over Otto gehoord.
Otto, de lenige zeehond.
Otto, de acrobaat.
Er woont geen mens op de Zuidpool.
Veel te koud, veel te veel ijs.
Geen huis om in te wonen.
Geen winkel in de buurt.
Maar heel soms komt iemand eens piepen.
Gewoon de natuur en de dieren bewonderen.
Ingepakt in dikke jassen met sjaal en muts.
Met zware rugzak.
Met tent en vuur.
Voor in de kou.
Zo stond er op een dag een koppeltje mensen.
Zomaar.
Op het ijs.
Ze keken en zagen Otto.
Hun mond viel open van verbazing.
Ze namen foto's en vertelden het voort.

Niet veel later kwamen meer mensen Otto
bewonderen.

'Wauw, zie die zeehond daar', zei een man
tegen zijn vrouw.

'Mama, mama, kijk, gekke zeehond!' riep een
kind.

'Kijk daar!' piepte een meisje. 'Kijk hoe hoog!
Dat is écht niet normaal. Zo hoog!'

Otto had publiek.

Ze klaptten en floten.

Er werd gefilmd en ook de krant werd erbij
gehaald.

Iedereen kwam naar de Zuidpool voor Otto.

7. Circus

Ergens in de wereld leefde een man.

Klein en dik.

Hij had een circus.

Hij rookte sigaar.

Hij droeg een hoed.

En had een leeuw.

De man zat in zijn sofa.

Het nieuws kwam in beeld.

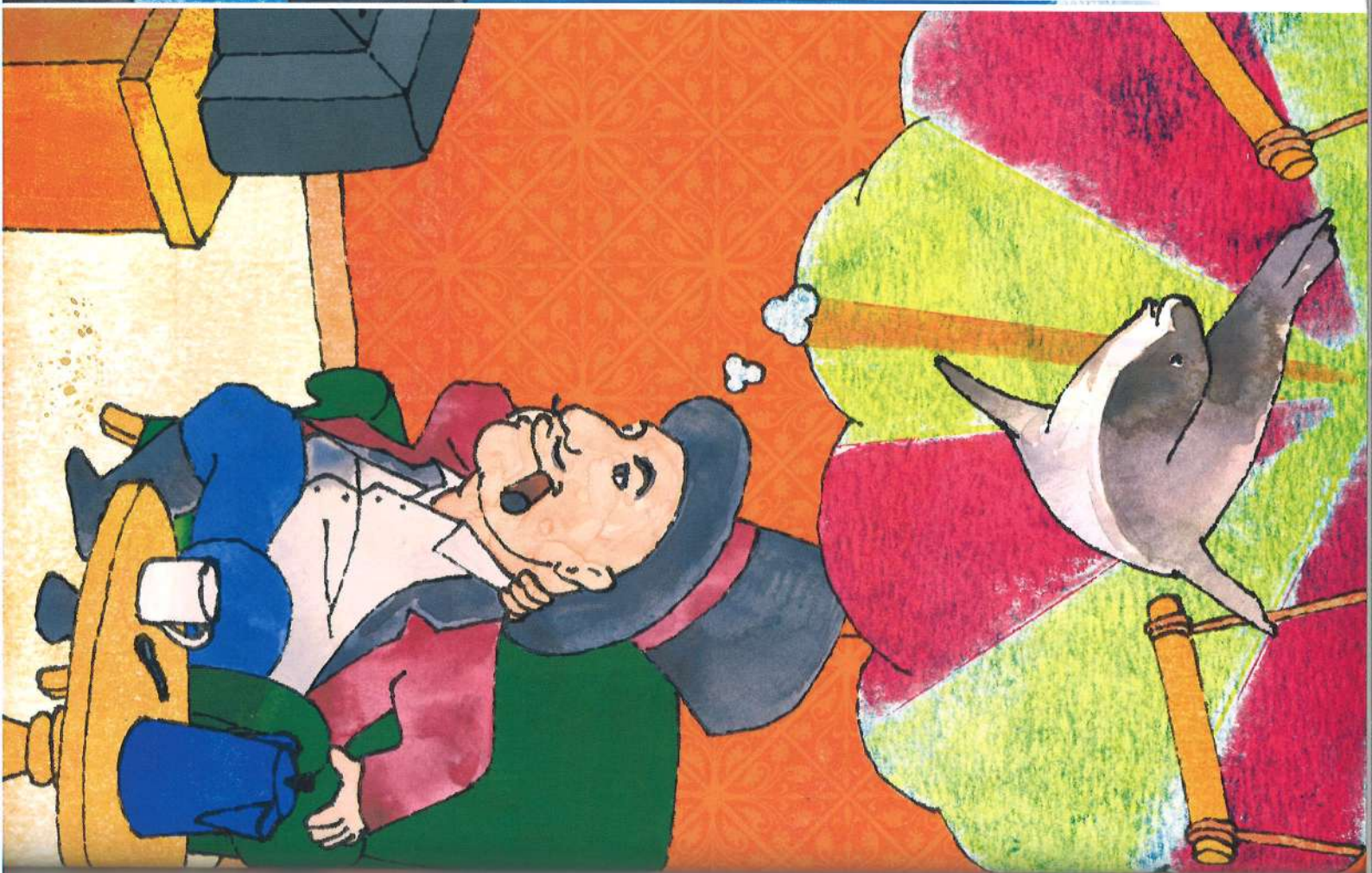
'Op de Zuidpool leeft een zeehond. Deze
zeehond kan dingen, die geen andere
zeehond kan. Het is een geboren acrobaat.'

De kleine man nipte net van zijn koude
koffie.

Hij hoorde het woord acrobaat.

Spuugde zijn koffie uit.

Wreef in zijn handen.

'Hahahahahahaha', lachte hij een tikkelkje gemeen. 'Meneer de zeehond, hou je klaari! Ik kom jou halen!'

Op de Zuidpool ging het levenkje van Otto verder.

Hij trad op voor publiek.

'Mijn Otto', zei mama fier op een avond.
Ze gaf hem een knuffel.
Ging naast hem liggen.
Ze viel in slaap met een lach op haar snoet.

'Mijn Otto', lachte ze nog eens.
Half slapend.
Ze legde haar vin over zijn zij.
Otto kraaide van plezier.

Midden in de nacht, hoorde hij een geluid.
Vlakbij.

Otto opende zijn ogen.

Nieuwsgierig als hij was, zwom hij op het
geluid af.

Het was een motor.

Een motor van een vrachtwagen.

Op de zijkant stond een schilderij.

Van een zeehond met een bal.

Een kleine bal op zijn neus.

'Wauw!' dacht Otto.

Een bal op mijn neus, dat moet ik eens
proberen ...

Otto staarde naar de prent.

En hop!

Nog geen tellater, zat Otto vast in een net.

Een groot net.

Een net?

Toen zag Otto het.

Naast de vrachtwagen stond een kraan.

Aan de kraan hing een net.

Een visnet ...

Otto zwaaide met zijn vin.

Bewoog zijn lijf.

Maar het hielp niet.

Otto zat vast.

Muurvast.

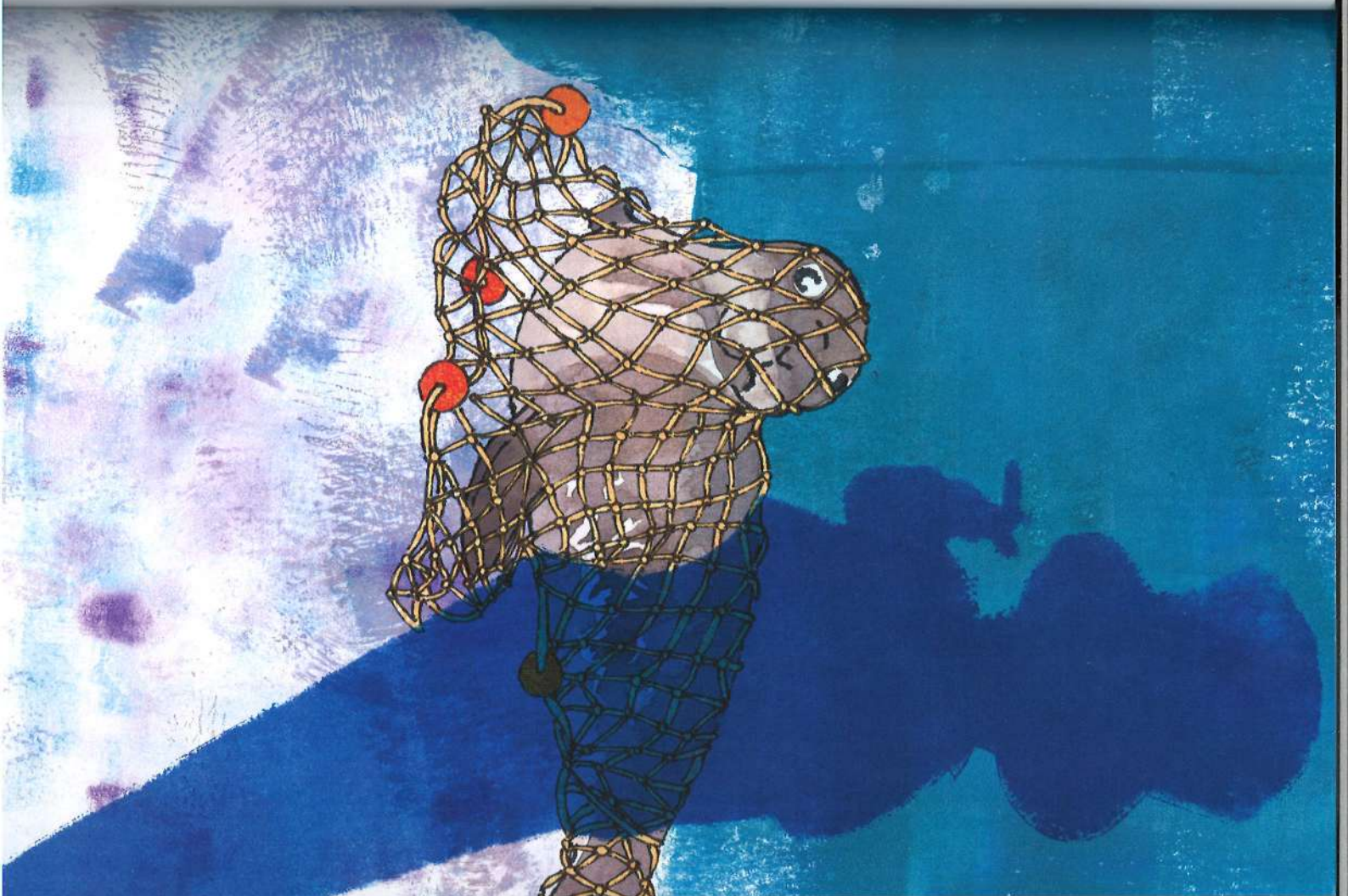
De kleine man rookte een sigaar.

Gaf bevelen aan de kraanman.

Het net werd uit het water gevist, recht de
vrachtwagen in.

Daar zat hij dan.
Zomaar.
Donker en eenzaam.
In een vrachtwagen vol ijs.
Hij kon er niet zwemmen.
Niet duiken.
Niet springen.
Geen salto voor Otto.

Otto voelde de motor ronken.
Onder zijn buik.
Hij was bang.
Voor het eerst in zijn leven.
De vrachtwagen reed weg.
Weg van de Zuidpool.
Weg van mama.

8. Ver weg

De tocht was lang.
Het donker was eng.

Otto huilde.
Diep van binnen.
Hij voelde zich alleen.
Alleen en verlaten.

De kleine man had een circus.
Groot en bijzonder.
Hij had veel dieren.
Een zeehond nog niet.
Geen enkel circus had een show met
zeehonden.

De kleine man zou de enige zijn.
De eerste.
De beste.
Hij lachte van geluk.
Deze zeehond maakt me rijk, dacht hij.

Na een tocht die erg lang duurde, werd de motor
van de vrachtwagen stilgelegd.

Met kraan en net werd Otto er weer
uitgehaald.
Zijn omgeving was niet wit.
Geen ijs, geen pinguïns, geen mama.
Enkel een grote tent.
Een grote tent met een heel groot zwembad.

In het bad dreven stukjes ijs.
Op de muur zag hij een prent.
De prent!
Een zeehond met een bal op zijn neus ...
Otto kreeg een naar gevoel.
Moest hij kunstjes doen voor de man?
Met een bal op zijn neus?

De nare, koude plek werd Otto zijn thuis.
Om salto's te maken.
Voor veel publiek en veel vis.
Heel veel vis.

9. Geen salto meer

Op de eerste dag was de voorstelling
uitverkocht.

Er was veel publiek.

Otto deed alles wat hij kon.

Het was geweldig.

De kleine man was tevreden.

Hij sprong van geluk.

Met zijn twee kleine voeten tegen elkaar.

Hop, in de lucht.

De man was blij.

Otto treurde.

De tweede dag in het circus maakte Otto
salto's.

Maar niet hoger dan hoog.

Niet sneller dan snel.

Niet leniger dan lenig.

Otto was triest.

Diep van binnen.

Hij miste mama.

En oh, wat miste hij de ijzige kou van buiten.

10. Terug thuis

De derde dag kreeg Otto zijn staart niet meer omhoog.

Geen salto lukte nog.

Geen kunsje, geen tuimel, niets.

Otto huilde.

Een plas tranen van verdriet.

De vierde dag bleef hij liggen.

Stil.

Zonder geluid.

De mensen kwamen, maar zagen niets.

De kleine man werd boos.

Heel boos.

Otto werd nog verdrietiger.

De vijfde dag bleef het circus leeg.

De kleine man schreeuwde.

Otto huilde.

Teleurgesteld bracht de kleine man Otto terug.

Terug naar de Zuidpool.

Terug naar de pinguïns.

Terug naar mama.

Terug naar huis.

Op de Zuidpool hees de kraan Otto weer in het water.

In de poel van ijs.

Dichtbij mama.

Dichtbij de pinguïns.

Dichtbij zijn familie.

De kleine man verdween.

Zo snel als hij kon.

En Otto?

Otto speelde!

Otto tuimelde.

Otto sprong hoger dan hoog.

Zwom dieper dan diep.

Maakte salto's als geen ander!

Hoog, sierlijk, vinnig.

Otto was weer thuis.

Voor Wolf

Over auteur **Marijke Umans**

Ik ben Marijke. Ik kan veel, maar geen salto's. Ik schrijf, zing en speel toneel. Ik heb twee zoonpjes: Wolf en Tristan. 's Avonds vertel ik vaak een verhaal aan hun bed. Uit mijn duim. Op een dag kwam het verhaal van Otto eruit. Mijn oudste zoon, stuurde me de kamer uit. "Mama, dit moet een boek worden!" zei hij.

Soms luister ik goed naar mijn kindjes. Nu was zo'n soms. Dankzij Wolf schreef ik "Otto acrobaat".

Ik teken en schilder ook heel graag. In mijn caravan doe ik dat op snoeten van kindjes. Heel leuk, al die tigers, prinsessen, draken ... Of ik nog veel ga schrijven? Oh ja. Zeker! Mijn hoofd zit nog vol verhalen. Wil je eens naar een optreden komen kijken? Surf dan naar www.roodvonk.be

Anderse boeken van Marijke in Bib-Box:

- Geen kaart, geen trein
- ◆ Zilver
- ★ Storm
- ▲ Vleugels
- ◆ Ik heb er twee

Over tekenaar **Tineke Van Hemeldonck**

In 2011 verscheen bij Manteau het eerste prentenboek van Tineke Van Hemeldonck, samen met auteur Geert De Kockere: 'Vuur en vlam'. Een kinderboek over kanker dat ondertussen al een tweede druk kende en ook in Amerika werd uitgegeven. Eveneens samen met Geert creëerde Tineke voor WPG Uitgevers de prentenboekenreeks Bo, over een klein ondeugend varkentje met een hart van koekenbrood. Tineke houdt ervan om dieren te tekenen. Voor de achtergronden maakt ze gebruik van een suggestieve, maar toch ook expressieve gemengde techniek.

Als er nog eens mensen kwamen kijken, deed Otto alsof hij sliep.

Geen kunstjes meer.

Geen meer?

Toch wel.

Otto is een geboren acrobaat.

Hij kan het niet laten.

Hij maakt de mooiste salto's.

Maar enkel nog voor mama.

En voor alle zeehonden en pinguïns van de hele Zuidpool.

En misschien, heel misschien, voor jou, als je op bezoek gaat.